

ศิลปิน: ปิณฑะพัณณ์

ช่างมัน ฉันไม่แคร์

I don't care - I love you

เพนด้าพัณณ์

ช่างมันฉันไม่แคร์

I don't care - I love you

Copyright by Plemwaree © 2018. All Rights Reserved.

ความนำ

“ผิว หน้า ผม นม จิม มีพร้อมแล้ว...แรดได้”

“นั่งก่อนสิครับ เดี่ยวผมไปหาเครื่องดื่มมาให้คุณนะโม นะครับ” ชายหนุ่มยิ้มละไมพลงสบสายตากับนะโมด้วยความหวานฉ่ำ

ชายหนุ่มเดินกลับมาพร้อมกับแก้วในมือ...

นะโมส่งยิ้มหวานจ่อยให้กับ **ณภัทร** แล้วกระดกเปียร์เข้าปาก
เรียวบางของเธอจนหมดแก้วเช่นเดียวกันกับณภัทร

เปียร์หมดไป4 ขวด...

นะโมเริ่มมีอาการเมาจนตาหวานเชื่อง...

ณภัทรเริ่มขยับเข้ามานั่งใกล้ ๆ กับนะโม แล้วพรมจูบลงบน
แก้มนวลสวยจากศัลยกรรมด้วยความนุ่มนวล แล้วกระเือยริมฝีปาก
บางเรียวของเขาเข้าลิ้นลิ้มชิมความหวานจากปากเรียวสวยของนะโม

“แนใจแล้วหรอที่จะสิก”

เจ้าอวาสวัดเอ๋ยถาม สีน้าของท่านใจดี และมี

เมตตากับเขามากตลอดเวลาที่เขาอยู่ที่นี่สามเดือน หลังจากพ่อแม่ของเขาจากไปด้วยอุบัติเหตุ

“ครับหลวงพ่อ ผมแนใจแล้ว ผมต้องสานงานต่อจากคุณแม่ คุณพ่อครับ”

“อย่างนั้นก็ตามไปนะ”

“กรี้ดดดด ตีกแล้วหรอเพื่อน ยินดีต้อนรับสู่โลกความเป็นจริง เสียทีนะเพื่อน”

ชายหนุ่มหน้าสวย แต่งหน้าบาง ๆ พอสวย ตรงรีเดินเข้ามา กอด **นะโม** ที่เพิ่งศีกออกมาจากการบวชเรียน

“ไหนดูสิเพื่อน ต้องรีแพร์อะไรบ้าง ทางหงส์ เบ้าตา ร่องน้ำลึก ร่องรอยความเครียดบนใบหน้า...ไม่ได้แล้วต้องเร่งด่วน ไม่มีใครให้เกรงใจแล้วนี่ เปิดเผยความเป็นตัวตนออกมาสิเพื่อนรัก ดูฉันสิแหกคอกจนพ่อแม่รับได้ นี่ถ้าไม่มีท่านนะ ฉันจะตัด ฉีด สวน คว้านมันทั้งตัวเลย”

สองมือกรีดกรายเพื่อสำรวจใบหน้าของเพื่อน พร้อมส่งเสียงร้องบอกนะโมจนน่าตกใจ

“จริงเหรอล่อน ฉันน่าเกลียดขนาดนั้นเลยเหรอ”

นะโมตาพองมอหะระจก

“อืม...ไปเลยเกาหลิ เรื่องงานค่อยว่ากัน ก็แค่บริหารให้ไปรอดเท่านั้น ล่อนก็นั่งรับเงินอยู่บ้านบริหารผ่านคอมพิวเตอร์ก็พอ ไม่ต้องเข้าไปนั่งเก็กหน้าล่อก็ได้”

“อืม...แต่น่าเสียดายนะใหญ่อยู่นะ ถ้าต้องตัดทิ้ง ว่าแต่ล่อนไปด้วยกันไหม ฉันออกให้ล่อนอยากทำอะไร ฉันออกให้หมด”

“จริงเหรอ อย่าล้อเล่นนะ ฉันเอาจริงนะเพื่อน”

กุลวัตร ยืมตาววมองหน้านะโม